

сиромашия и унижение. Слугитѣ, минавайки покрай нея, хвърляли ѝ късчета отъ вкуснитѣ гостби, меризмата на които достигала до нея, и тя грижливо скъпвала мръвчицитѣ въ гърненцата, за да ги занесе отпослѣ дома. Изведнажъ влѣзълъ вжтрѣ царския синъ, който билъ облѣченъ само въ злато и коприна. Като съгледалъ на вратата хубавицата царкиня, той я хваналъ за ржката и поискалъ да танцува съ нея; но тя не се съгласявала и страшно се изплашила, като видѣла че това билъ кралъ Дроздобрадъ, който бѣ искалъ да се ожени за нея, но съ когото тя се бѣ подиграла. Ала, колкото и да се дърпала, нищо не ѝ помогнало, и той я вѣвѣлъ въ залата. Но тука внезапно се скъсала връвѣта, на която висѣли джебоветѣ ѝ, гърнетата паднали, чорбата се разлѣла по пода и мръвкитѣ отъ яденето се разнесли по всички страни. Когато гоститѣ видѣли това, настаналъ единъ общъ смѣхъ и присмѣхъ, и тя тѣй се посрамила, че би ѝ било по-добрѣ въ земята да потъне. Тя се затекла къмъ вратата и искала да избѣга, но на стълбата я прѣсрѣщналъ единъ човѣкъ, който я

върналъ назадъ; когато го погледнала, то пакъ видѣла, че това е кралъ Дроздобрадъ. Той милосливо се обърналъ къмъ нея съ думитѣ: „Не се плаши! Азъ съмъ сжщия просякъ-гусларъ, който живѣеше съ тебе въ сиромашката колибка —, азъ съмъ единъ и сжщия човѣкъ: отъ обичъ къмъ тебе азъ се прѣобличахъ всѣкакъ и конникътъ, който ти изпотроши гърнетата, бѣхъ пакъ азъ. Всичко това стана, за да се прѣвие и сломи твоя гордъ нравъ и да те накажа за твоето високомѣрие, чрѣзъ което ти ми се присмиваше.“ Царкинята горко заплакала и рекла: „Азъ бѣхъ спрѣмо тебе съвсѣмъ несправедлива и не съмъ достойна да бжда твоя жена.“ Ала той ѝ рекълъ: „Утѣши се, минаха вече лошитѣ дни, сега ще празнуваме нашата сватба.“ Тогава надошли при царкинята моми-прислужници въ двора и я облѣкли въ вѣликолѣпни дрѣхи; явилъ се и бащата и цѣлиятъ дворъ и всички и пожелали сполука въ женидбата ѝ съ кралъ Дроздобрадъ, — и започнала се сжщинска радостъ и веселба. Само азъ и ти не бѣхме тамъ на сватбата.

Отъ нѣмски прѣведе: Г. П.

